

Milyen változások lesznek a nyugdíjszabályokban?

A rokkantsági nyugdíj összegének módosítása

Az új szabályok változást hoznak a nyugdíjak összegének módosítását illetően, ha a nyugdíjas a nyugdíjának megállapítása után dolgozik.

A jelenlegi szabályok szerint a termelőszövetkezeti tag rokkantsági és baleseti rokkantsági nyugdíja összegét — az évenkénti 2 százalékos emelésen kívül — két esetben lehet módosítani: ha a nyugdíjas egészségi állapota változik...

Az egyik eset, ha a nyugdíjas egészségi állapota változik, vagyis javul, vagy rosszabbodik, és ennek következtében másik rokkantsági csoportba kerül. Ebben az esetben a nyugdíj összegét a korábbi átlagjövedelm alapján az új rokkantsági csoportnak megfelelő mérték szerint módosítják. Így például: az 55 éves termelőszövetkezeti tag rokkantsági nyugdíját 1970-ben havi 2000 Ft átlagjövedelem és 12 nyugdíjév alapján a III. rokkantsági csoport szerint átlagjövedelme 37 százalékaiban, vagyis havi 740 Ft-ban állapították meg. E nyugdíjat — az 1971-től bevezetett évenkénti 2 százalékos emeléssel — 1972-ben havi 770 Ft összegben folyósítják.

A nyugdíjas egészségi állapota 1972. december 1-étől rosszabbodik, és most már a II. rokkantsági csoportba tartozik. Ennek alapján átlagjövedelme 42 százaléka-nak megfelelő rokkantsági nyugdíj, vagyis havi 840

Ft, illetőleg az évenkénti 2 százalékos emeléssel együtt havi 874 Ft illeti meg.

Ha a nyugdíjas munkaviszonyba lép...

A másik esetben akkor módosítják a rokkantsági és a baleseti rokkantsági nyugdíj összegét, ha a nyugdíjas a nyugdíjazása után munkaviszonyba lép, illetőleg a dolgozók társadalombiztosítási nyugdíjáról szóló szabályok szerinti szolgálati időt szerez úgy, hogy ez alatt a nyugdíját korlátozva (a rokkantsági nyugdíjat 1/3, a baleseti rokkantsági nyugdíjat 1/2 részben) folyósítják. Egy-egy ilyen év után a rokkantsági nyugdíj összegét a 25. nyugdíjévig az átlagjövedelem 2—2 százalékaival, a 25. nyugdíjév után, valamint a baleseti rokkantsági nyugdíjánál az átlagjövedelem 1—1 százalékaival emelik.

Így például: az előbb említett rokkantsági nyugdíjas — mondjuk — 1971. január 1-étől 1972. november 30-áig (állapota rosszabbodásáig) kórházi portásként havi 1400 Ft fizetéssel munkaviszonyban áll. Ez alatt az időtartam alatt 1971. május 31-ig a munkabére mellett a nyugdíja is korlátozás nélkül megillette, mivel munkabére eddig összesen a 6000 Ft-ot nem haladta meg; 1971. június 1-től 1971. december 31-éig nyugdíja 1/3-a illetve meg; 1972. január 1-től 1972. június 30-áig újból kaphatja a munkabére mellett az egész nyugdíját, mivel foglalkoztatásának óraszám az 1260

órát (a kórházi portás nap-tári évenként 1260 órát dolgozhat a nyugdíja korlátozása nélkül) nem haladta meg; 1972. július 1-étől 1972. november 30-áig ismét nyugdíja 1/3-a illeti meg. Ez a nyugdíjas tehát nyugdíja korlátozásának a tartama alatt 1 évi, 1971. június 1-től 1971. december 31-éig 7 hónapi, 1972. július 1-től 1972. november 30-áig pedig 5 hónapi, összesen tehát 12 hónapi szolgálati időt szerzett. Így 1972. december 1-étől az 1 évi szolgálati idő beszámításával a nyugdíja megállapításánál figyelembe veit 12 nyugdíjév helyett 13 év alapján jogosult a rokkantsági nyugdíjra. A 13 év alapján a III. rokkantsági csoport szerint a nyugdíja alapját képező átlagjövedelmének (a havi 2000 Ft-nak) a 39 százaléka, vagyis havi 780 Ft, valamint ennek — az 1971-től bevezetett évenkénti 2 százalékos emeléssel — kétszer 2 százaléka, vagyis 32 Ft, összesen havi 812 Ft illetné meg. Mivel azonban a példaként felhozott nyugdíjas egészségi állapota rosszabbodott, 1972. december 1-étől már nem a III., hanem a II. rokkantsági csoport szerint illeti meg a nyugdíj, mégpedig a 13 nyugdíjév alapján átlagjövedelmének 44 százaléka, vagyis havi 880 Ft, valamint ennek — az 1971-től bevezetett évenkénti 2 százalékos emeléssel — kétszer 2 százaléka, vagyis 36 Ft, összesen tehát 916 Ft illeti meg.

(Folytatjuk.)

Politikai könyvnapok

November 11-én Győrött tartják a politikai könyvnapok kiállítását egybekötött országos megnyitóját. Az akciónál Berei Andor, a Kosuth Könyvkiadó igazgatója egybekötött elmondta:

— Tizenegyedszer rendezük meg a politikai könyvnapokat. 1962-ben még „Falusi politikai könyvnapok” címmel indult a kiadó vállalkozása, elsősorban a falusi közéleti pártszervezetekre építve. Első ízben 445 faluban és községben kaptak külön teret a politikai kiadványok, akkor félmillió forint értékű könyvet vásároltak. Mára ez a könyvesemény elvesztette kizárólagosan falusi jellegét, városokban és Budapesten is rendeznek vásárlásokkal egybekötött kiállításokat. Tavaly már 2462 vidéki és 567 budapesti pártszervezet rendezte meg a politikai könyvnapokat.

Közérdekű témák

Holnap kezdődnek a tanácsstagi beszámolók

A hét végén, szombaton tartják meg Szegeden az első tanácsstagi beszámolót az idén. November végén a város 125 tanácsstagi számoló be választóköri körzetében a tanács és a végrehajtó bizottság ideai munkájáról, a választóktól kapott közérdekű megbízatások teljesítéséről.

A végrehajtó bizottság ideai munkáját ismertette a tanácsstagi beszámolóban számos fontos, a város életét érintő kérdéssel és a velük kapcsolatban hozott határozatokról. E témák közül sok már címszavakban is alkalmas arra, hogy felkeltse az érdeklődést. Például: Szeged tömegközlekedésének helyzete; a negyedik ötéves terv lakásépítési programja; a földgázprogram helyzete; a kereskedelmi osztály árellenőrző munkája és így tovább.

Az idel tanácsuléseken is számos fontos, közérdekű

napi rend szerepelt, melyek a város valamennyi lakóját közelről érintik. Ilyen például az egészségügyi ellátás helyzete, az ifjúsági törvény végrehajtása, a kereskedelmi és ipari szolgáltatások helyzete Szegeden. Ezekről a kérdésekről és még jó néhány közérdeklődésre számot tartó témáról lesz szó a tanácsstagi beszámolókon, ahol a tanácsstagi részletesen tájékoztatják választóikat, kezdve a városban folyó útfelújításokról a közvilágítás fejlesztéséig, a fásításig.

Nem csupán a sok érdekes téma indokolja, hogy a választók minél többen vegyenek részt a beszámolókon, hanem az is, hogy a jelenlevők egyúttal a lakóbizottságokat is újjáválasztják.

A beszámolókon nyilván számos közérdekű felszólalásra nyílik alkalom. Az itt elhangzott kérdésekre lapunkban — a legutóbbi beszámoló gyakorlatának megfelelően — Mindenki fóruma című rovatunkban a beszámoló befejeztével majd visszatérünk. A kérdésekre — mint legutóbb is — a legilletékesebbektől kérünk majd választ.

*

November 11-én, szombaton délután 5 órakor a rókusai általános iskolában Berkes Ildikó, a 79-es választókerület tanácsstagi tagja tart beszámolót. Hétfőn, 13-án délután 5 órakor a petőfitelepi III. számú iskolában Molnár Sándorné (88-as választókerület) számol be választóinak.

Elkészült a „vetőmagüzem”

Elkészült a Selypi Cukorgyár szomszédságában az ország első cukorrépa vetőmagkikészítő üzeme. A dán berendezésekkel felszerelt üzem kialakítása mindössze 11 hónapot vett igénybe. Építése, felszerelése 60 millió forintba került.

Az új üzem a cukorrépa termesztés megkönnyítése szempontjából rendkívül jelentős. Egycsírájú, gépi vetésre alkalmas vetőmaggal látja el a termelőket. A cukorrépa üzemében gomolytermése van, s ebben sok csíráképes magocskát helyezkedik el. Az ilyen vetőmagból sűrűn kel a növény és csak sok munkaerővel, fáradsággal lehet és kell azután a répasorokat „kiegyelni”. A selypi üzemben a répa gomolytermését bonyolult mechanikai eljárásokkal egycsírájúvá koptatják és alkalmassá formálják a gépi vetésre. Ezt a műveletet követi a „drázsírozás”, melynek során a magot olyan tápanyaggal vonják be, amely meggyorsítja a csírázást, illetve táplálékot ad ehhez a biológiai folyamathoz. Az így előállított egycsírájú magvakat a kívánt távolságra lehet telepíteni a mezőgazdasági üzemekben már elterjedt, cellásrendszerű, szemenként vető gépekkel.

A drázsírozott magvak, illetve a cellásrendszerű vetőgépek egyidejű alkalmazás-

sával tehát lényegileg megszüntethető a cukorrépa-termelés egyik legmunkaigényesebb művelete, az egyelés.

A „vetőmagüzem” a tervek szerint még az idén megkezdődik a folyamatos termelést és évente mintegy százezer hektár területre elegendő drázsírozott vetőmagot hoz forgalomba, s ezzel gyakorlatilag az ország csaknem valamennyi termelő gazdaságának igényeit ki tudja majd elégíteni.

Képernyő

FOGFÁJÁS

Liebmann Béa felvétele Lázár Mária az anya szerepében

Pihenőnap sem volt a tévé szerkesztősejtelében, mégis futja az erőből újabb és újabb önálló igazi tévé-műsorokra.

A magyar elbeszélők műveinek feldolgozása szép tévé feladat, különösen ha figyelünk a műsor fő címére is: Olvasta-e? Érdeklődés-keltés, izlésnevelés, irányító szándék, valódi művelődésre, értékek megismertetésére irányuló céltudatoság rejlik a címben. Ilyenféle megismertetésre váró értékeink bőven vannak, a gond: a válogatás és a feldolgozás. Kívánhatunk-e mást, ha Kosztolányit kínáljuk? Nem hiszem. A Fogfájás című novella talán mégsem a legalkalmasabb arra, hogy elvezesse az igazi Kosztolányihoz azokat, akiknek erre van szükségük, akik — a fő cím olvastán — joggal számítottak erre. Nem inkább félrevezettünk? Persze ha feltételezzük, hogy nagyon kevesen lehetnek, akik nem ismerik a „szabályos” Kosztolányit (a rádióújság furcsa, bár szintén idezőjeles meghatározásában

a Fogfájás ugyanis „szabálytalan” Kosztolányi), akkor örömmel fogadhatjuk ezt a derűs kis történetet. Mert hiába „szabálytalan”, mégis számtalan igazi Kosztolányi-értéket rejt. A lakoma színhelyének képéből következtetni lehet az író ragyogó, feszes stílusában megrajzolt novellabeli helyszínre, a szereplők néhány mondatából, mint például a pap köszöntőjéből, plasztikus jellemkép bontakozik ki, mint az elbeszélésben. Humor, néhol gyöngédebb ironia, néhol gyilkos szatira szövi át a fogfájós nászéjszaka történetét, segítve felismerni, hogy korántsem csak erről a bolondul félrekerült éjszakáról van szó.

Lázár Mária néhány pillanatra sürítve tudta érzékelni kitűnő játékaival. Schütz Ilia és Sztankay István kicsit elrugaszkodtak az „alaphangtól”. Nem biztos, hogy az ő hibájuk, hiszen Springer Márta az „alaphangtól” kissé szinten elrugaszkodó átdolgozása, Szirtes Tamás rendezése ezt is lehetővé tette.

Romantika

Új filmek

Színes magyar film. Írta Bereményi Géza. Rendezte Kéző Kovács Zoltán. Operatőr Kende János. Főszereplők Szeghő István, Szirtes Ádám, Madaras József, Bencke Ilona és Moór Mariann.

Nem lehet ezt a filmet zavartalanul élvezni. Vitathatatlan ugyan, hogy van benne valami lenyűgöző, ellenállhatatlanul szuggesztív vonulat, amely sodró tempójával rögtön az első képek után magával ragadja, szinte hajszolja a nézőt, aki mire a vetítés véget ér, valósággal elfárad, akárha másfél órán át maga is ott lett volna a feszült rohanásban, a szereplők között. Nem láttunk mostanában filmet, amelyik a képek, a mese és a tempó ilyen áradásszerű zuhatagával ennyire, szinte fizikailag igénybe vette, markában tartotta volna a nézőt.

S mégsem lehet ezt a filmet zavartalanul élvezni. Nem lehet, mert ebben a vízözönben minduntalan olyan tartalmak bukkannak fel, amelyek ha nem is semlegesítik, de az első képsortól az utolsóig zavarják a hatást. A tragikus alapú történetre ugyanis az alkotók újabb és újabb színeket raknak, mértéktelenül és mérhetetlenül, valósággal tobzódva az ornamentikában. De a hatásoknak ez a túl-

áradó szaporítása, torlódása a tragédia ellentétébe, karikatúrába csop át; kevesebb lett volna. Van például a történetben egy subás-szamállas, csupa szór haramia-vezér, akiről többek között azt is megtudjuk, tudományosan képzett ember, egyetemre járt stb. Mit kezdünk vele? Nincs hitele.

Amiképpen valójában az egész történetnek nincs. A felvilágosodás korában játszódó történet hőse, Linczei Kálmán külsőországból érkezik hazra, apja nemesi udvarába. A hazai élet féktelen, pazarló bősége eljesszi a tüdőbajos fiatalembert, és a természethez menekül, de nem akárhogyan, hanem végletesen, életre-halálra, ad abszurdum. Már most tagadhatatlan, hogy ennek a történetnek, ha nagyon erőltetjük, van valami köze a mához. Találunk ma fiatalokat, akik kiábrándulva a jólétekből, a fogyasztói társadalomból, valamiféle keresett idillbe menekülnek, amelyet a „természet lágy ólén” vélnék megtalálni.

A Romantika alkotói ott tévedtek, hogy azt hitték, ezt a mai életérzést és magatartásformát művészi veszteség nélkül vissza lehet vetíteni a felvilágosodás korába. Ennek a párhuzamnak azonban nincs hitele. A film azért zavaró, mert a néző a cselekmény bonyolítása köz-

ben fellelmeri e párhuzam képtelenségeit. Nem beszélve arról, hogy nálunk, a mi körülményeink között ennek a problémának ilyen szellemi elemzése-vizsgálata végeredményben talajtalan, és érdektelen.

Ü. L.

A Pécsi Balett Bartók-estje

Ugyancsak zsúfolt nézőtér, de talán még nagyobb siker, forróbb ünneplés, mint előző este: a Pécsi Balett szerdai Bartók-estjén újabb győzelmet aratott. A kétnapos szegedi vendégjáték mérlege nemcsak azért billen egy kissé a szerdai est oldalára, mert a műsoron szereplő nagy Bartók-művek, a Zene, a Concerto és a Mandarin, ismertebbek, mint a keddi program alkotásai, hanem nyilván azért is, mert ez a második este éppen a műsorösszeállítás zártsága miatt stílusosan is jóval egységesebbnek hatott.

A Pécsi Balett filozófikus-gondolati anyagot, mondanivalót közöl a tánc nyelvén; sikereit, kudarcait ennek a konok törekvésének köszön-

heti. Hogy mennyire közérthető, ezen persze vitatkozhatunk. Azon viszont már aligha, hogy ez a hajdan oly szenvedélyes vitákat felkavaró avantgard-együttes ma már nem is tűnik olyan nagyon merésznek, vakmerőnek. Megszoktuk, elfogadtuk a pécsiakat.

Még akkor is, ha a Zene feldolgozását nem éreztük könnyen megközelíthetőnek, ha szívből sajnáljuk, hogy a Concerto koreográfiájából teljesen hiányzott az a — mondjuk így — nemzeti tartalom, ami e muzsika lényege. De a monumentális és keményre faragott Mandarin hitelessége már mindenkit meggyőzhetett. Eckl Imre balettjének nemcsak eredetiségéről, de nagy erejéről is.

ÓRÓKRE MEGHOSSZABBITJA TELEVÍZIÓJA ÉS HÜTŐGÉPE GARANCIAIDEJÉT

Nem éri várta! Nagy összegű kiadás!

Kössön átalánydíjas javítási szerződést a GELKÁVAL!

Várjuk szervizeinkben: SZEGEDEN, KISTELEKEN, SZENTÉSEN! xS 72 744